

ת"פ 45261/09 - מדינת ישראל נגד ס' ק'

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 פברואר 2023

ת"פ 45261-09 מדינת ישראל נ' ק' (עוצר בפיקוח)

לפני: כבוד השופט אינאנס סלאמה
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה
נגד:

הנאשם: ס' ק' (עוצר בפיקוח)
ע"י ב"כ עווה"ד זוהר ארבל /או עו"ד דנה אוחנה

זכור דין

1. הנואם שלפני הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב האישום, בביצוע העבירות הבאות:

המתה בקלות דעת - עבירה לפי סעיף 103ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

נהיגה בשכבות - עבירה לפי סעיפים 62(3) ו- 64(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), וכן תקנות 169ב(א) ו- 169ו(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה");

נהיגה ללא רישון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה;

గריםת נזק לאדם ולרכוש - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיפים 68 ו- 62 לפקודת התעבורה;

חוות פולישה - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. הודהתו של הנאשם באה לאחר שבתחלת ניהול הילך כפר הוא בחלק מן העובדות אשר ציינו בכתב האישום. לאחר שנוהלו מספר דיונים שהוקדשו לשמייעת חלק מן העדים, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירותו, אלא שהושג הסדר בין הצדדים.

על פי עובדות כתב האישום, שיעירן יובא להלן, בלילה שבין 1.9.2020 ל-2.9.2020, שתה הנאשם למצער בקבוק ערך המכיל 500 מ"ל משקה אלכוהולי, וכן ארבע פחיות בירה המכילות כל אחת 500 מ"ל משקה אלכוהולי.

בתאריך 2.9.2020, בין חצות הליל לבין חצות וחציה לערך, הנאשם יצא מביתו בשפרעם. הוא נכנס לרכב מסווג מזדה השיר לאשתו (להלן: "רכב א'" או "רכב א'"), והחל בנסיעה על אף שאינו מושה לניהגה, מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, וכשהוא שיכור ונתן תחת השפעת אלכוהול. כמו כן, הנאשם נהג ברכב א', ללא פוליסת ביטוח תקפה.

סמן לק"מ 43.5 של כביש 70, ממוליך יגור לכיוון צומת כבישים 70/772, בוצעו עבודות בכביש. בנתיב השמאלי, כיוון נסיעת הנאשם, עמד רכב חונה מסווג ניסן של חברת נתיבי ישראל (להלן: "רכב ב'"). אחרי רכב ב' בכיוון נסיעת הנאשם, בנתיב שמאל, עמדה עגלת חז' שהחץ מהבhab ימינה. שלושה פקחים של חברת נתיבי ישראל אשר עמדו בקרבת רכב ב', כשהם לבושים אפודים זהוראים, הכוינו את התנועה באמצעות פנסי יד דלקים, מהנתיב השמאלי אל הנתיבים האמצעי והימני. בין הפקחים היו הפקח פיאד וופא (להלן: "הפקח פיאד"), והפקח פאייד דבר ז"ל (להלן: "המנוח").

סמן לשעה 00:50, בהגיע הנאשם לק"מ 43.5 של כביש 70, נהג הוא בנתיב השמאלי של הכביש. חרב שדה הראייה שהייתה פתוחה לפני למרחק מינימלי של 238 מטר, לא נענה הנאשם להכוונות הפקחים ועגלת החז' לעבור נתיב, והמשיך בנסיעתו בנתיב השמאלי עד שהתנגש בעוצמה עם חזית רכב א', בחלקו האחורי ימני של רכב ב' (להלן: "התאונת").

סתומה מההתאונת שני הרכבים הסתבסבו בנתיבי הכביש. רכב א' סטה לيمין, הסתבסב על ציריו עם הפנים נגד כיוון התנועה וכשהגיע לניב הימני, פגע עם כנף קדמית שמאלית בכנף קדמית שמאלית של רכב מסווג פולקסווגן (להלן: "רכב ג'"), אשר נסע אותה העת בכביש. רכב ב' הסתבסב על ציריו לשמאלי, פגע במנוח שעמד בחזית רכב ב', המשיך בתנועה ונעצר עם הפנים נגד כיוון התנועה תוך שהוא פוגע בפקח פיאד שנלכד בתחום רכב ב'.

עקב התאונת, המנוח נפצע אנושות. הוא פונה אל בית החולים רמב"ם, שם נקבע מוותנו. גם הפקח פיאד, אשר כתוצאה מההתאונת סבל ממכתobs ברגלו ושפתיים בברך ובשוק, פונה אל בית החולים. נהג רכב ג', אAMIL Chisivon (להלן: "AMIL"), נפגע באורח קל וסבל מכ Abrams בברכיים. כמו כן, נגרמו נזקי רכושכבדים לרכיבים א' ו-ב'. הנאשם נפגע אף הוא באורח קל ופונה אל בית החולים. בית החולים התבקש הנائم על ידי בוחן תנועה למסור דגימת דם לצורך בדיקת שכבות, אך הלה סירב מספר פעמיים. גם לאחר שהוסברו לו השלכות סירובו וכי על פי החוק "חשב הוא כמי שנפג בשכבות", חזר הנאשם על

סירבו לביצוע בדיקת הדם.

taskir_shirot_hanachn

9. על פי החלטתי מיום 6.7.2022, נערך Taskir Shirot hanachn על אודוט הנאשם. בתסקיר מיום 18.10.2022, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה ציון, כי הנאשם בן 32 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי 7 ו-4. מתגורר עם משפחתו הגרעינית בשפרעם. הנאשם נשר מסדרת בית הספר לאחר 10 שנות לימוד, ולධרי השתלב במיעגלו העבודה. משפחת מוצאו מונתה זוג הורים - 8 אחים ואחיות. אם הנאשם נפטרה לפני ארבע שנים, בהיותה בת 52 שנים לערך. הנאשם תאר תחושות קושי להתמודד עם אובדן האם אשר הייתה משמעותית בחייו.

10. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי מאז המעיםמושא עניינו, הוא מתמודד עם מצוקה נפשית, ומScar מטופל פסיכיאטרי ונוטל טיפול רפואי. עוד ציון שירות המבחן, כי מחוות דעת פסיכיארית מיום 18.7.2022, עולה כי הנאשם מגע לפגישות מעקב זה כמנה. הנאשם מאובחן עם הפרעת הסתגלות, עם אפקט חרדי ודכאוני.

11. שירות המבחן ציון, כי לנאשם אין רקע פלילי קודם, ועמד על רקעו של הנאשם בתחום התעבורה. עוד ציון כי הנאשם תאר חסיפה לאלכוהול בגיל 23, במפגשים חברתיים. באربע השנים שקדמו לمعاييرמושא עניינו, כך תאר הנאשם, בעקבות מות אמו, הגביר הוא את צריכת האלכוהול עד כדי תלות והתמכרות.

עוד תאר שירות המבחן, כי במסגרת צו פיקוח המעצר בו היה נתון הנאשם, הוא שולב תחיליה בטיפול פרטני, ובהמשך לטיפול קבוצתי. הנאשם הגיע לפגישות ולקבוצת עצורי בית באופן סדיר ושיתף פעולה באופן מלא. בנוסף ציון כי בחודש אפריל 2022, הנאשם הופנה להליך אבחון וטיפול במסגרת היחיד לטיפול בנפגעי התמכרות. מדיווח העובדת הסוציאלית המתפלת, עולה כי הנאשם מגע באופן תדיר לפגישות ביחידת, מעלה תכנים מורכבים, מצליח להתבונן על דפוסי התמכרות לאלכוהול, ועוד. בדיקות שתן שערק הנאשם ביחידת העידו על ניקיון מחומרים ממקרים. התרשומות העובדת הסוציאלית היא כי הנאשם מגלה נוכנות ומוטיבציה לבחון את התנהגותו ודפוסי השתייה שלו, והומלץ על המשך השתתפות בשיחות טיפול פרטניות ביחידת.

12. המשיך שירות המבחן וציין, כי בהתייחסו לעבירות מושא עניינו, הנאשם נשא באחריות לمعايير, ומסר כי שתה אלכוהול כדי להתמודד עם תחושות של מצוקה וקושי רגשי, והחל לנוהג. לטענתו, מאחר והוא שתו, הוא לא זוכר את רצף האירוע. הנאשם, כך על פי האמור בתסקיר, התקשה לשתף בנסיבות ובמניעים שהביאו לביצוע העבירות דכאן, והוא מתקשה להכיר בכך שהתנהגותו הביאה למות אדם. הנאשם תאר כי לאחר התאונה מצבם הרגשי והנפשי התדרדר. הוא חש חרדות וחווה תחושת אשמה

וצער רב על התנהגותו שהובילו למוות של אדם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם השלוות התנהגותו בעירות.

13. בגדיר הتفسיר, עמד עוד שירות המבחן על הסיכון לעברינות אל מול הסיכון לשיקום. כגורמי סיכון, התייחס שירות המבחן לחזרתיות של הנאשם בעירית נהיגה ללא רישון; לחומרת העבירות דכאן, וכן לתוצאותיה הטראגיות. עוד התייחס שירות המבחן לדפוסי התנהגות של הנאשם, אשר מתבטאים ב��שי בדוחית סיוקים ובהצבת גבולות, לצד דפוסי התנהגות אימפלסיביים. כמו כן, התייחס שירות המבחן לדפוסי שימוש לרעה באלכוהול. כגורמי סיכון לשיקום, התייחס שירות המבחן לדיווח כי מאז החל טיפול, הנאשם נמנע מצריכת אלכוהול; לשיתוף הפעולה מצד הנאשם בשיחות הטיפולו; להתמודדו בטיפול הפסיכיאטרי; לקבלת האחריות למשעיו, וכן לתחשוף האשמה והאמפתיה שה הנאשם מבטאת כלפי המנוח ומשפחותו.

בסוף דבר הירך שירות המבחן, כי קיים סיכון להישנות עבירות מצד הנאשם בעיתיד.

14. בפרק המלצותיו, ציין שירות המבחן כיโนח חומרת העבירות שביצעו הנאשם והשלכותיה הקטלניות, בנוסף לקשיו של הנאשם להתחבר לדפוסי התנהגותו החמורים והבעייתיים שהובילו לביצוע העבירות דכאן, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם, שכן באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה/שיקום במסגרת הקהילה העשויה להפחית מהסיכון הקיים להישנות עבירות. בצד זאת, מאוחר וה爭ה מבייע מוטיבציה להמשך טיפול בתחום ההOMICRIOT, המליץ שירות המבחן כי היה ויטל על הנאשם עונש של מסר בפועל, ישולב הוא בכלל בו יכול להמשיך את הטיפול. עוד המליץ שירות המבחן על פסיקת פיצוי למשפחה המנוח.

טייעוני הצדדים לעונש

15. טרם הצגת טיעוני הצדדים לעונש, נשמעו בני משפחתו של המנוח - בתו הבכורה, הגב' כנאר דבר (להלן: "בתו של המנוח"); אחיו, מר פאדי דבר (להלן: "אחיו המנוח"), וכן רעיתו, הגב' איבתיסאם דבר (להלן: "רעית המנוח"). הוגש מטעם המאשימה, גילוין הרישום התעבורתי של הנאשם, וכן גזר דין שניית בענייננו בהליך אחר. מטעם ההגנה לא הובאו ראיות לענין העונש.

16. המאשימה טענה לעונש בעל פה וכן הגיעה טיעון בכתב. בטיעוניה, המאשימה עמדה על החומרה הרבה הגלומה בניגזה חסרת אחריות, לרבות תחת השפעת אלכוהול ולא רישון נהיגה; על הפגיעה של נהיגה כגון ذा במשתמשי הדרך; על הצורך במיגור תופעת תאונות הדרכים; על המסר המרתיע שעל בית המשפט להעביר לנאים ולעברים פוטנציאליים באמצעות ענישה מרתיעה הכללת מסר בפועל לתקופה ממושכת, וכן על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממשי הנאשם, והם שמירה על ערך וקדושת החיים, והגנה על שלום משתמשי הדרך.

.17 בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עמדה המאשימה על כי הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. הוא אינו יודע לנוהג, והוא מורה לעשوت כן. חרף זאת, הנאשם יצא אל הדרך לאחר ששתה כמות גדולה מאוד של אלכוהול, ונוהג הוא תחת השפעת אלכוהול תוך התעלמות מהוראות הפקחים, ותוך סיוכן וסיכון יתר משתמשי הדרכ. התנהלותו המסתוכנת של הנאשם גרמה למוות המנוח, וכן לפציעתם של הפקח פיאד, הנוהג אAMIL והנ帀טם עצמו. לטענתו המאשימה, מדובר בנסיבות דעת ברמה הגבוהה ביותר,abis לב למכות האלכוהול שהנ帀טם צרך והרחקה הרוב שעבר הוא ממוקם מגוריו ועד למקום בו התרחשה התאונת, ובהתאם שהנ帀טם אינו בעל רישיון נהיגה. המאשימה טענה אף כי הנאשם ביצע את העבירות בגפו, וכשהוא האחראי הבלעדי לתאונת ולתוצאותיה הקשות. עוד עמדה המאשימה, על שברון הלב והטראומה הבוליתיתו, אשר נגרמו למשפחה המנוח, משנגן עמדתו מטעם המשפחה, בעודו מנסה לפרט את משפחתו בכבוד. המאשימה הפניטה עוד לפסיקה שתלמיד על מדיניות הענישה הנהוגת.

בשים לב לティוניה אלו, סבורה המאשימה כי "מתחם העונש הראו" נע בין 8.5 ל-12 שנים מאסר בפועל, לצד פסילת רישון הנהיגה ממשך 15 עד 20 שנים.

.18 בכל הנוגע לנסיבות אשר אין קשרו בביצוע העבירה, המאשימה טענה כי הנאשם ניהל את מרבית ההליך, ורק אז הודה בעובדות כתוב האישום. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי, ובערו התרבותי כולל הרשעה בגין דו"ח תעבורה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בגין תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה, בן 3 חודשים. עוד הפניטה המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ובכלל זה כי מהתסקיר עולה שהנ帀טם התקשה להתחייב לנסיבות ולמניעים שברקע למעורבותו בפליליים, וניכר כי התקיחס לעבירות באופן רצינאי, תוך ניתוק רגשי. כמו כן, הנאשם מתתקשה לשלוט בדחפיו ולהציג לעצמו גבולות, בעיקר בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול.

משכך, עתירה המאשימה כי ישת על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינו-גבוה של המתחם, לצד הפעלת המאסר על תנאי שתליו ועומד כנגדו, במצטבר. בנוסף, כי ישת על הנאשם מאסר על תנאי (גם בגין נהיגה בזמן פסילה); פסילת רישון הנהיגה בהתאם למתחם הנטען; פסילה על תנאי; קנס, וכן פיצוי למשפחת המנוח, לפפקח פיאד ולנוהג AMIL.

.19 מטעם ההגנה נשמעו אף טיעונים בעל פה וכן הוגש על ידי הסגנור טיעון בכתב. ההגנה אינה חולקת בסיקומיה על כי כתוצאה מעשיו הנ帀טם נפגעו ערכיהם מוגנים חשובים, ובهم קדושת החיים, שמירה על שלום הציבור ובטחונו, המלחמה בקטל בכיבושים, וכן הזכות לתונעה חופשית ובטוחה. בצד זאת, יש לציין כי הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירה של המתה בנסיבות דעת, מהוות עבירה חדשה בספר החוקים, וחומרתה פחותה משמעותית מעבירה של גרים מות באדישות. בדבר יש כדי להשפיע על העונש שיוות על הנאשם.

.20 ההגנה המשיכה וטענה, כי בלי כמעט מחומרת מעשי הנאשם ונסיבותיהם, הרי שהתנהגותו נבעה

כל הנראה מתקבלת החלטה פזיזה וקלת דעת, ולא בהכרח בשל דפוסים עבריים מושרים. עוד Natürlich, כי ספק אם חברת נתיבי ישראל ועובד מע"צ תפקדו בהתאם להנחות ולנהלים, ולדעת ההגנה הם פועלו באופן שהייתה סכינה ממשית למשתמשי הדרכ ולבאים עצם. בכלל זה Natürlich, כי מיקום נידחת נתיבי ישראל בכיוון נסיעת הנאשם ובהתאם לכך מיקום עובדי מע"צ בחזית, תרמו לכך שה הנאשם פגע שירות במנוח ולא בעגלת החץ שתפקידו לספוג את הפגיעה ככל שרכבת יסטה מסלול נסיעתו. Natürlich, אם כן, כי אמצעי הבטיחות בהם נעשה שימוש לסגירת הכביש היו לkusim וחסרים, לא תאמו את ההנחות, ולשיטת ההגנה "לעובדה זו ממשuat לא מבוטלת, בבחינת 'אשם תורם' בעת מלאכת גזירת הדין וקבעת עונשו של הנאשם". עוד Natürlich, כי יש להביא בחשבון את העובדה שה הנאשם נפגע, וכי הוא לא עזב את המקום ונותר ברכב עד להגעת המשטרה. הסגירות הפונה בסיכון לפסיקה שתלמיד על מדיניות העונישה הנוגאת, לרבות למקרים בהן הנסיבות חמורות יותר מאשר בעניינו. עוד Natürlich, כי הפסיקה אליה הפניה המאשימה אינה עולה בקנה אחד עם הטיעון שלו לעוני מתחם העונש הולם. בשים לב לטיעונו, טענה ההגנה כי מתחם העונש ההולם נעה בין 2 ל-5 שנים מאסר בפועל.

.21. בבחינת הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה, עמדת ההגנה על כי הנאשם צער, ליד 1990, בין 30 שנים בעת ביצוע העבירות מושא עניינו. הוא אב לשני ילדים קטינים בגלאי 7 ו- 4. נעדר עבר פלילי, והוא הסתמכותו הראשונה בחיים. בתנאים אלו, השחת מסר ממושך על הנאשם, כך Natürlich, יכולה להשפיע באופן ממשי על המשך חייו באמצעות חסיפה לנורמות שליליות בין כתלי הכלא, ואף לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי. עוד Natürlich, כי מעשיו של הנאשם בוצעו לאחר מוות אמו מסרטן ולאחר שיטיפל בה משך שנים, והדיכאון ממנו סבל הנאשם הוביל לצריכת אלכוהול. בנוסף Natürlich, כי חי המנוח נגدعו אל מול עיני הנאשם, אשר נשא בעול הכאב למן אותו הרגע, ובלא קשר לניהול המשפט בעניינו. כפי העולה מהתשkie, הנאשם מתמודד עם מצוקה نفسית קשה עקב האירוע, והוא אובחן, בהתאם לחווות דעת פסיכיאטרית שהונחה לפני שירוח המבחן, כבעל הפרעת הסתגלות עם אפקט חרדי ודכאוני. כמו כן, הנאשם חווה תחושת אשמה וצער על התנהגותו ומותו של המנוח. הוא נשא באחריות מלאה למינוח לו בכתב האישום. הנאשם חש חרטה עמוקה ומודע לחומרת המעשים, ולפגיעה שנגרמה למשפחה המנוח.

הסגור אף הפנה לאמור בתסkie ברגע ליחידה לטיפול בנוגע לתמכוויות, ולהתרומות העובדת הסוציאלית כי הנאשם נזער בהליך הטיפולי וمبיע מוטיבציה לבחון את התנהגותו ודפוסי השתייה שלו. Natürlich אף לחיסכון בזמן טיפולו ובזמן של הצדדים נוכח הוודאות של הנאשם במינוח לו בכתב האישום. בהתאם, ותוך התחשבות בנסיבות, סבורה ההגנה כי יש להשיט על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם המוצע.

דברי הנאשם

.22. לקרואת חתימת דין הטיעונים לעונש, אמר הנאשם את דבריו, ואלו הם כפי שקיבלו ביטוי בפרוטוקל הדיון: "היהתי בן אדם טוב, אבא ל- 2 ילדים, התחנתתי,اما של' הייתה חוליה סרטן, היהתי כל הזמן הולך

אליה לבית חולים. מתי שהו שמים לה עירוי או צינור להנשמה היבטי בורח. מתי אמא של נפטרה לא ידעת מה לעשות, היא נפטרה [לפנ]י 4 שנים. אני מצטער, היבטי רוצה גם להגיד למשפחה, אבל אני מפחד, אני לא מהאנשים העבריים. אני אפילו בחתול לא געתי. אני בקושי ישן בלילה, אני לוקח כדורים. אני בבית אני לא עובד מאז כי אני באיזוק עדיין. אני משתמש מצטער. הילדה, הבית שלו, הייתה בדין הקודם, גם בכיתתי עליה. אני יודע שהוא כאב בלי אבא אבל איך אני יכול לפצות אותם. אני מבקש רחמןות עלי, אני בן אדם טוב. יש לי הרבה חברים אף פעם לא עשית בעיות, אף פעם לא הסתכסכתי, قولם אומרים את זה. הייתה לי פרנסת, היבטי עובד בהוט בתשתיות".

דין והכרעה

23. העיקרון המנחה בגזרת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אין קשרות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש, אך ורק - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

24. הנאשם דן בצע מספר עבירות. כלן בוצעו בסמיכות זמינים, בזו אחר זו. כל אחת מהעבירות קשורה באחרת קשר הדוק ובול ינותק. הן שלובות זו בזו ומהוות חלק ממשכת עברייןית אחת. מדובר ב"אירוע אחד", וכפי שטען הסגנור בסיכון (המאמינה לא טענה דבר בעניין זה), יש לקבוע בגין ביצוע כלל העבירות גם יחד, מתחם עונש אחד.

25. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילת על העריכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהמעשים שביצע הנאשם, ועל מידת הפגיעה בהם.

בהתנהלותו פגע הנאשם בשורה של ערכיהם חברתיים מוגנים, ובראשם בערך קדושת החיים. נהיגה ללא רישון נהיגה ו��כורות, וזאת כל אימת שמתממש פוטנציאלי הנזק החמור ביותר - קטילת חיים, יש בה לפחות במידה רבה בהגנה על בטחונם, שלוםם וسلامות גופם של משתמשי הדרכים ושל מי אשר עובד

ועמל למען תקינות הcab'ים ולשם רווחתו ונסיעתו בבטחה של הציבור. עוד נגע ערך ההגנה על החקני.

הנאשם שתה לשוכרה, מספר לא מבוטל של משקאות אלכוהוליים. אחר כך, חרב היותו בגילוףין, ותוך שהוא נתן תחון תחת השפעתה של הטיפה המריה, נטל הנאשם את הרכב השיר לרעויותו. זאת, על אף שמדובר לא הוציא הנאשם רישיון נהיגה, ובלא שתאה פוליסט ביטוח בת תוקף שתכסה את נהיגתו. הנאשם התישב מאחורי הנהגה והחל בנסיעה. הוא הספיק לעבור מרחק של יותר מ-17 ק"מ מאז יצא את ביתו ועד אשר ארע הנורא מכל. על פי המתואר בכתב האישום, התאוננה ארעה בכביש בו קיימים שלושה נתיבים לכל כיוון, ובין הכבישים שטח הפרדה בין. היה זה לילה נאה. הראות הייתה טובות, ותאורות הכביש עבדה במלואה. שדה הראייה בכביש מכיוון נסיעתו של הנאשם לכיוון מיקומה של עגלה החץ ומיקומם של הפקחים היה פתוח למרחק מינימלי של 238 מטרים. חרב תנאי הדרך, ועל אף שעגלה החץ סימנה לנוהגים לסתות לכיוון ימין, וכך גם הפקחים שהיו לבושים אפודים זוררים והכוינו את התנועה באמצעות פנסי יד, התנגש הנאשם עם רכבו ברכב ב', והסוף ידוע - מותו בטרם עת של המנוח, כמו גם פציעתם של הפקח פיאד, של אAMIL ושל הנאשם עצמו. הייתה זאת שרשרת אירועים שניית היה למנועה מראש, לו רק היה הנאשם עוצר עצמו מלנהוג ברכב.

על הקטל בכב'ים, וכן על תפקידו של בית המשפט במאבק בתאונות הדרכים באמצעות ענישה חמירה ומרתיעה, כל אימת שבירותה גורמות לדגימות חיים, עמד בית המשפט העליון לא אחת. ראו על כך, ע"פ 4908/18 **אל עסויי ב' מדינת ישראל**, פסקה 10 (7.11.2019) (להלן: "**ענין אל עסויי**"):

"מאות בני-אדם מוצאים את מותם מדי שנה בכב'ים. אין מדובר ביד הגורל בלבד: לא אחת תאונות קטלניות מתרכחות כתוצאה מקלות דעתם של נהגים הנוטלים סיכונים בלתי סבירים ומפרים את הוראות כללי התעבורה על מנת לקצר את משך זמן נסיעתם עד להגעה למבחן חפצם.

בית משפט זה שב והציג את הצורך בענישה חמירה ומרתיעה בגין שבירותה המביאות לגדיותם של חי אדם בטרם עת. מדיניות הענישה זו נחוצה לשם הרתעת הרבים מפני ביצוע שבירות תעבורה ומפני נטילת סיכונים בלתי סבירים אשר יש בהם כדי לסקן חי אדם. בכך, תורמת מערכת המשפט את חלקה במאבק המתmeshר בתאונות הדרכים הגבות קורבנות כה רבים כענין שבשגרה (ראו גם: רע"פ 9094/18 **בושרי ב' מדינת ישראל** 2.1.2019)).

זאת ועוד, נקבע כי על רמת הענישה בגין הרשעה בעבירות תעבורה קטלניות להלום את חומרת המעשה ותוצאותיהם - ואילו נסיבותו האישיות של נאשם במקרים אלו מתגמדות לנוכח התוצאות הקשאות להן גרם (ראו למשל: ע"פ 8464/15 **פנזי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 7 (30.10.2017)).".

עוד, ובנוגע לעבירות המתה בנסיבות דעת בנהיגה, נכתבו הדברים הבאים על ידי בית המשפט העליון, בע"פ 8/2022 בובי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (להלן: "ענין בובי"):

"בעבירה של המתה בנסיבות דעת בנהיגה שלושה כלליים. האחד, יש להחמיר בשל עיקרון קדושת החיים. השני, הנanton הקובל הוא טוב בנסיבות הדעת בנהיגה. והשלישי, הנסיבות האישיות של הנהג נסוגות בפני חומרת התוצאה.

בקשר זה, יזכיר כי לצד המשטרה והמעבידה, גם בית המשפט משתף במלחמה בתאונות הדריכים בכלל ובנהיגה בשכבות בפרט. זהוי מלחמה שמלה תחיליה הייתה אמורה להיות מיותרת, שבה הפקנו לאיבר של עצמנו, בנהיגה קלה דעת של חלק מבני החברה שלנו".

נסוף על כך, יפים לעניינו דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7852/2022 מדינת ישראל נ' סאלח, פסקה 13 (להלן: "ענין סאלח"), כלהלן:

"ודוק: מי שבוחר לאחז בהגה במצב של שכנות, בין אם תחת השפעת סמים מסוכנים, בין אם תחת השפעת אלכוהול, מוחזק כמו שמכין נשק טעון ודרוך כלפי עברי-אורח תמיימים שנקרו בדרך; הפגיעה במשתמשי הדריך במצב דברים זה, איןנה שאלה של 'אם' אלא 'מתי'."

27. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוגגת**. זו כמפורט לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה. בצד זאת, בעבירות של הנהג בשכנות אשר הביאו לתוצאה קטלנית, קיים מנעד רחב של עונשים (ראו על כך ענין סאלח, פסקאות 15-16). כל אחד מהצדדים להלן הפנה לפסיקה שיש בה לדידו כדי לתרום בעמדתו באשר למתחם העונש ההולם בעניינו.

28. אסקור להלן פסיקה המבטאת את מדיניות הענישה הנוגגת, ממנה יש להקייש לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה, יקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו יכולות התייחסות לחלק מפסקי הדין אליו הם הפנו באו כוח הצדדים;

ע"פ 2211/2022 בדרכונה נ' מדינת ישראל (14.7.2022) - המערער הורשע בביצוע עבירות של המתה בנסיבות דעת, גריםת חבלה של ממש, ביצוע עקיפה מסוכנת, ביצוע עקיפה בדרך לא פניה, וכן נהיגה ב מהירות בלתי סבירה. בית המשפט המחויז קבע מתחם הנע בין 1.5 ל-4 שנות מאסר, וגורר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים, ובין היתר 10 שנות פסילת רישוין נהיגה. בית המשפט העליון דחה את הערעור הן בגין להכרעת הדין והן בגין גזר הדין.

ענין בובי - המערער הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, ביצוע עבירות של הריגה, גריםת חבלה חמורה, נהיגה בשכנות, נהיגה ללא רישוין רכב. אגב נהיגתו ברכב, המערער הגיע לעקבומה ב מהירות העולה על המותר. הוא

סיטה לנטייב הנגיד והתגנש חזיתית ברכב שנسع מולו. עקב לכך נהרג נהג הרכב ורعيיתו נחבלה קשות. המערער נפצע גם הוא בתאונת. בדמו נמצא ריכוז אלכוהול גבוה מן המותר נהג בגילו (טרם מלאו לו 24 שנים). בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 5 ל-10 שנים מאסר, והשิต על המערער 6 שנים מאסר בפועל, לצד פסילת רישון הנהיגה ל-12 שנים ועונשים נוספים נוספים. בבית המשפט העליון, נוכח הרפורמה בעבירות המתה, והסכמה המשיבה, הומרה עבירת ההריגה בה הורשע המערער בבית המשפט המחויזי לעבירת המתה بكلות דעת. על אף השינוי בסעיף העבירה, לא נמצא בית המשפט העליון להקל בעונשו של המערער וערעוו בעניין זה נדחה.

ע"פ 3190/21 **סיגיזמונדי נ' מדינת ישראל** (3.3.2022) - המערער הורשע לאחר שמייעת ראיות, בביצוע עבירות של המתה بكلות דעת, נהיגה בשכרות, אי צוות לרמזור אדום, נהיגה שלא בנסיבות סבירה, וכן גרימת חבלה של ממש. על פי המתואר, המערער שתה לשוכרה קודם נהג ברכבו. סמן לאחר שהחל נהוג, הציע המערער לאربעה צעירים אשר עמדו בצד הדריך, להטיסם. במהלך הנסיעה, המערער גرم לתאונת עצמית, אשר כתוצאה הימנה נהרגה המנוחה, אחרים נחבלו קשות, והמערער עצמו נותר מרותק לכיסא גלגלים. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 4 ל-10 שנים מאסר, והשיט על המערער 5 שנים מאסר בפועל, לצד 20 שנות פסילת רישון נהיגה ועונשים נוספים נוספים. הערעור נדחה.

ענין סאלח - סאלח הורשע בביצוע שתי עבירות של המתה بكلות דעת, נהיגה בשכרות (בהיותו תחת השפעת סמים), סטייה מנתיב תחבורה, וכן נהיגה בנסיבות לא סבירה. זאת לאחר שעקב נהיגתו, פגע סאלח במכונית אשר הוטלה אל מעקה הבטיחות וגעצירה בתעללה שבצד הקביש. בנסיבות שהו המנוח ואמו אשר מותם נקבע במקום. עוד שהוא בנסיבות רעית המנוח אשר נפצעה פציעות קשות, וכן בנים הפעוט בן השנהתיים לעיר. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 7 ל-12 שנים מאסר, והשיט על סאלח 8 שנים מאסר בפועל, לצד 15 שנות פסילת רישון נהיגה ועונשים נוספים נוספים. ערעור המדינה על קולות העונש, וערעוו של סאלח על חומרת העונש, נדחו שניים.

ע"פ 19/1627 **ראש נ' מדינת ישראל** (3.1.2021) - המערער הורשע בביצוע עבירות של הריגה ונגעה בשכרות (זוכה מאישומים אחרים שנכללו בכתב האישום כנגדו). זאת לאחר שהמערער נסע בכיוון התנועה הנגיד ופגע עם חיית רכבו ברכב אחר שנסע בכיוון התנועה הנכוון. נהג הרכב الآخر נהרג. בית המשפט המחויזי קבע מתחם הנע בין 4 ל-8 שנים מאסר, והשיט על המערער 4.5 שנים מאסר בפועל, לצד פסילת רישון נהיגה למשך 20 שנים ועונשים נוספים נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור הן לעניין הכרעת הדין והן לעניין גזר הדין, ולמעט תיקון מוסכם בנוגע למועד תחילת פסילת רישון הנהיגה.

ע"פ 19/8164 **אבו שנדי נ' מדינת ישראל** (2.4.2020) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון, בעבירת הריגה ונגעה בשכרות. זאת לאחר שסיטה מנתיב נסיומו, חדר לשולי הכביש ופגע בעוצמה עם חיית הרכב בחלקם האחורי של האופניים עליהם רכב המנוח. בגוףו של המערער נמצא תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנבס. יוער כי תחילת, הסדר הטיעון בין הצדדים כלל הסכמה לגבי העונשים אשר יוטלו על המערער. בהמשך הגיעו הצדדים להסכמה חדשה, לפיה כל צד יטען באופן חופשי לעונש. בית המשפט המחויזי קבע

מתחם הנע בין 4 ל-7 שנים מאסר, והשיט על המערער מאסר בפועל לתקופה של 58 חודשים, לצד עונשים נלוויים, ובין היתר פסילת רישון נהיגה למשך 12 שנים. הערעור נדחה.

ענין אל עסיוו - לאחר שמייעת ראיות, אל עסיוו הורשע בעבירות של הריגה, וכן אי ציות לרצח. זאת לאחר שגרם למותם של שלושה בני אדם בתאונת דרכים, שעה שהסתיעם ברכבו וחצה צומת באור אדום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 3 ל-7 שנים מאסר, והשיט על אל עסיוו 45 חודשים מאסר בפועל, לצד פסילת רישון הנהיגה למשך 15 שנים ועונשים נלוויים נוספים. בית המשפט העליון דחה את הערעור של אל עסיוו על חומרת העונש, וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, כך שעונש המאסר בפועל הוועיד על 5.5 שנים.

ע"פ 6568/16 **אסעד נ' מדינת ישראל** (8.1.2019) - המערער הורשע בביצוע עבירות הריגה, נהיגה בשכרות, נהיגה בנסיבות מופרזת, סטייה מנתיב הנסיעה, נהיגה במצב המונע שליטה ברכב, וכן גריםמת חבלה לאדם ולרכוש ברשותן. זאת, לאחר שעקב נהיגתו הפיזזה והרשלנית של המערער, בהיותו שיכור, איבד הוא שליטה על רכבו אשר התהפן. כתוצאה לכך, המנוחה אשר נסעה ברכב מצאה את מותה, ונוסף נסף נגעים באורח קל. המערער נפצע באורח בינוני. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 2 ל-7 שנים מאסר, וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים, לצד עונשים נלוויים וביניהם פסילת רישון הנהיגה לתקופה בת 12 שנים. הערעור נדחה הן בנוגע להכרעת הדין והן בנוגע לגזר הדין.

ע"פ 1894/14 **צ'אkol נ' מדינת ישראל** (13.1.2015) - המערער הורשע בביצוע עבירות של הריגה, חבלה חמורה, וכן נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. על פי המתואר, לאחר לילה ללא שינה ולאחר ששתה משקאות משכרים, הסיע המערער אשר היה נהג חדש ארבעה נסעים. בשלב מסיום, המערער סטה מנתיב נסיעתו, איבד שליטה על הרכב, אשר פגע לבסוף במעקה הבטיחות והתהפן. אחד מנושעי הרכב נהרג והאחרים נחבלים. נקבע מתחם הנע בין 4 ל-10.5 שנים מאסר, ובית המשפט המחוזי השיט על המערער מאסר בפועל למשך 8.5 שנים, וכן הפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, חציו במצטבר. זאת לצד עונשה נלוות, לרבות פסילת רישון נהיגה למשך 15 שנים. הערעור נדחה.

עד כאן סקירת הפסיקה.

.29. בכל הנוגע **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת לכך שלא מדובר בעבירה שקדם לה תכנון עמוק, אם בכלל. וודאי לא בכל הנוגע לקטילת החיים. בצד זאת, יש ליתן דגש, שלא לומר מעמד בכורה, לפוטנציאל הנזק הרב שיש לנוהga ללא רישון ובScarot לזרוע הרס רב. כך בין אם יארע נזק לרכוש, ובין אם חמור מכך - נזק לגוף עד כדי אובדן חיים. פוטנציאל הנזק, למרבba הצער, התmesh בעניינו במלוא עצמתו.

.30. באחת נגדעו חייו בטרם עת של המנוח. אדם אשר היה עמודתו למשפחתו. ובאחד נשבר מטה לחמה של המשפחה. צערה של המשפחה רב הוא. עצום. האזנתי בקשר לעדות בני המשפחה והלב

דואב ונחמצ על שאבד ולא ישוב עוד; על האסון הכבד שפקד את המשפחה וילווה אותה לעולמי עד. קר, העידה בתו של המנוח על טוב ליבו של המנוח, וכי היה הוא "הבטיס של הבית". עוד ציינה כי חמש הבנות (היא ואחיותיה) נותרו ללא אב. הקטנה שבאחיותה הייתה פעוטה בת שנתיים ימים לערך עת גנדען חי המנוח. "היא עדין מחפשת אותו", המשיכה והעידה בתו של המנוח. כולם נותרו בטראותה על פי עדותה, באופן שהחיבר טיפול. גם רעייתו תארה את המנוח "כעוגן של הבית". הוא היה לה "בעל, אח וחבר". המשיכה רעיית המנוח ותארה בעדותה כיצד "המקרה הפך לנו את החיים". אחיו המנוח פרט והסביר את הקושי ואת השפעת המותם גם על המשפחה המורחבת.

כל מתחם ענישה שייקבע וכל עונש שייגזר על הנאים בתוכו, איןנו משתווה לאובדן חייו של המנוח. אין גם באף עונש כדי להחזיר את הגalgל לאחריו וכדי להשיב לבני משפחתו של המנוח את האבא, הבעל והאח שכח אהבו. אין גם מילים שיכלות לנחם את המשפחה. התסקול שבו אנו נמצאים כולנו, כולל בית המשפט, נוכח התוצאה הקשה והטרגית של אובדן חי המנוח, חזק ואינו מרפה גם בעת כתיבת שורות אלה.

31. מותו של המנוח בדמי ימי, כשהוא רק בן 50 שנים, אינו גזירת גורל. המותם רובץ על כתפי הנאים. לו הנאים היה נמנע מלנהוג ללא רישון נהיגה, וביתר דיוק כשמיולם לא הוציא הוא רישון נהיגה ועבר מבחן הסמכתה שייעיד על כי הוא כשיר נהוג, ולא פחות חמוץ מכך, כשהוא בגילופין - סביר להניח כי לא היה מתרכש מותו המיותר של המנוח. הנאים הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות, וחלקו בהן מלא ומוחלט. בל נשכח אף, כי התאונה הסבה עוד פציעות בגוף - של הפקח פיאד, של אAMIL ושל הנאים עצמוו, וכן נזקי רכוש.

32. בהקשר זה אצין, כי לא נעלם הימני טיעון הסגנור אשר פורט לעיל בהרחבה, בדבר מיקום נידית נתבי ישראל ומיקום עובדי מע"צ בחזית, אשר ספק אם היה בהתאם לנוהלים ואשר סיכון את משתמשי הדרכן ואת העובדים עצםם. ואולם, בלי שאקבע מסמורות בטענות אלו, הרי שבבקשותו של הנאים לחזור בו מכפירתו ובהודאותו במיחס לו בכתב האישום, הודה הנאים, בין היתר, בכך כי "שدة הראייה בכביש מכיוון נסיעת הנאים לכיוון עגלת החץ ומקום עמידת הפקחים היה פתוח אזעה עת למרחק מינימום של 238 מטר" (סעיף 5 לכתב האישום). עוד הודה הנאים בקיים של ראות טוביה, מזג אוויר נאה ותאוורת כביש תקינה (סעיף 3 לכתב האישום). משכך, ואף אם לא פועל הפקחים כדבוי (וiodגש כי אינו קבוע אך), הרי שהוא יכולת הנאים למנוע את התאונה, לו היה צלול דעת וניגמו לא הייתה תחת השפעת אלכוהול.

33. על רקע נסיבות ביצוע העבירה, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם - שהוא פגיעה עצמתית, עזה ומוחלטת, נוכח אובדן חייו של המנוח בטרם עת (זאת, בכל הנוגע לערך המוגן של קדושת החיים) - כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאים נעה בין **40 חודשים מאסר בפועל לבין 84 חודשים מאסר בפועל**. זאת, לצד **פסילה מלקלל או מלחץ רישון נהיגה לתקופה בת 10 עד 20 שנים**, ולצד עונשים נלוונים נוספים, לרבות פיצוי לטובת משפחת המנוח.

בעניינו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או ל��ולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמדובר במקרה שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואין מצדיק גם הוא סטייה מהמתחם.

aphael עתה לקבוע את העונש המתאים לנאמן בגבולות המתחם שזה עתה נקבע, ותוך התחשבות
בנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק.

העונש המתאים לנאמן

בקשר זה, ובגדרי השיקולים ל��ולא, יש להביא בחשבון את הודהתו של הנאמן. אומנם הנאמן לא הודה מיד בתחילת משפטו, אלא במהלך פרשת התביעה, ולאחר שהתקיימו מספר ישיבות ונשemu עדים. ואולם, חזרתו של הנאמן מכפירתו והודהתו בעובדות כתוב האישום (בלא שזה תוקן), חסכו זמן שיפוטי לא מבוטל. זאת, לצד ויתור על מי מעדי התביעה עוד טרם נשמעו העדויות. יתר על כן, הן לפני קצינת המבחן והן לפני, הנאמן לקח אחראיות על מעשיו, והביע צער. בגדרי הتسקיר צוין כאמור, כי הנאמן "נשא באחריות למשעים המזוהים לו בכתב האישום ולמעורבותו בתאונת". בהמשך הتسקיר צוין, בין היתר, כי הנאמן תיאר שלאחר התאונת הוא "... חווה תחושות אשמה, עצער רב על התנהגותו שהובילה למות אדם" (לצ"ט, כי לא נעלם מעניין האמור בתסקיר בדבר קושיו של הנאמן להכיר בכך שהתנהלוות החמורה הובילה למות אדם). בדיון מיוחד לטיעונים לעונש, ובדבריו של הנאמן, הביע הוא צער עמוק ליבו, באומרו: "אני מצטער, היתי רוצה גם להגיד למשפחה (למשפחה המנוח - א' ס'), אבל אני מפחד, ...". בהמשך דבריו הביע הנאמן את צערו פעמיים נוספת באומרו: "אני ממש מצטער. הילדה, הבית שלו, שהיתה בדיון הקודם, גם בכחתי עלייה. אני יודע שזה כאב בלי אבא אבל איך אני יכול לפצות אותם". התרשםתי כי הבעת החרצה מעת הנאמן כנה היא.

בנוסף, הבאתי בחשבון את העובדה כי הנאמן צער באופן ייחסי, וכי היה בן 30 לערך בעת ביצוע המעשים. בעוד מספר חודשים ימלאו לנאמן 33 שנים. הוא בעל משפחה ואב לשני ילדים קטינים וקטנים, בני 7 ו-4 שנים. אין בי ספק כי עונש המאסר אשר יושת עליו ישפייע לא רק על הנאמן עצמו, אלא גם על בני משפחתו, ולרבות על פרנסתם שעיה שהנאמן שוהה בבית האסורים. נתתי דעתך גם לדברים אשר ארעו קודם ביצוע העבירות ואשר מצויו ביטוי בתסקיר, לפיהם ולדברי הנאמן, אמרנו נפטרה מחלת הסרטן כשהיא בת 52 שנים לערך, ועקב כך התמכר הנאמן לטיפה המרה. עוד הבאתי בחשבון את האמור בתסקיר בנוגע לדעת הפסיכיאטרית שהונחה לפני שירות המבחן, כי הנאמן מאובחן כבעל הפרעת הסתגלות עם אפקט חרדי ודו-אוני. כמו כן, הנאמן מסר לказינת המבחן כי מאז האירועים מושא עניינו, מתמודד הוא עם מצוקה نفسית ונוטל טיפול רפואי. נתתי דעתך אף לאמור בתסקיר, כי במסגרת צו פיקוח המעצר שולב הנאמן בטיפולים (תחיליה רפואי ובהמשך קבועתי), וכי הלה שיתף פעולה באופן מלא. זאת ועוד, הנאמן הופנה להליך אבחון וטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרות. הוא הגיע באופן תמיד לפגישות. בדיקות השנתן שעריך הציבו על ניקיונו מחומריים ממכרים. התרומות העובדת הסוציאלית ביחידת היא כי הנאמן נעזר בהליך הטיפולי ומבטא

מוטיבציה לבחון את התנהגותו ואת דפוסי השתייה שלו.

.37. משקל של ממש יש ליתן גם לעובדה כי לחובת הנאשם לא רשומות הרשות בפלילים. הבאתו בחשבון אף כי הנאשם עצור באיזוק אלקטרוני משך תקופה ארוכה של כשנתיים, מאז 17.12.2020 ועד היום, וכי תקופה זו לא טובא בחשבון על דרך של ניכוי מעונש המאסר שיגזר על הנאשם.

.38. מצד צבר של שיקולים אלו הפעלים לקולא, ניצב עברו התעבורתי של הנאשם. אמן אין לומר כי מדובר בעבר מכבד, שעלה שלחובת הנאשם רשומה הרשעה אחת. ואולם, הרשותו היא בעירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (ראו גילוון הרישום התעבורתי - טמ/1). בית משפט השלום לתעבורה בעכו השית על הנאשם ביום 6.3.2019, בין היתר, עונש של 3 חודשים מאסר על תנאי לשך שלוש שנים, שלא עברו בתקופה הנ"ל על עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, או סעיף 67 לפקודת התעבורה" (ראו טמ/2 - גזר הדין בתת"ע 6815-10-17). לא רק היום, בחולף כhana וחצי, ובעוד תנאי בתקוף, הנאשם הרחיב עוז ויצא לנήגה ממושכת. הפעם כשהוא בגילופין, והותzáה כאמור הסתיימה באובדן חיים. בחרותו לשוב לسورו, תחת תנאי, מלמדת על כי מORA הדין לא חל על הנאשם, ומשמעותה היא נופך של חומרה למעשיו דכאן.

.39. בשקלול הנתונים לקולא ולהומרה, דומני כי יש למקם את עונש המאסר בפועל קרוב לתחתית המתחם ואת עונש פסילת רישיון הנהיגה באמצע המתחם. עונשים אלו, ובמיוחד עונש מאסר בפועל לשך מספר שנים, לצד השחת ענישה ממשמעותית צופה פנוי עתיד ופיזי למשפט המנוח, יביאו להרעתה הנאשם. כמו כן, הדבר יביא להרעת עבריינים בפוטנציה, לבל יבצעו מעשים כגון דא, ובכך قول תקווה כי הדבר יסייע במלחמה בתאות הדרכים אשר פשו בקרבנו והפכו זה מכבר לרעיה חוליה. באופן זה יוגשם עיקרון ההלימה, תוך שיתאפשר לנאים אשר גלו צער באופן יחסית, לשוב אל דרך הישר ולהתמיד בה עם סיום ריצוי עונשו.

סוף דבר

.40. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

ארבעים וחמשה (45) חודשים מאסר בפועל.

-
בנוספ', יופעל עונש המותנה בין שלושה (3) חודשים אשר הושת על הנאשם בגין דין בטיק התעבורה (תת"ע 6815-10-17), כלו במצבבר.

סה הכל, ישא הנאשם בעונש של ארבעים ושמונה (48) חודשים מאסר, בגין תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח מיום 2.9.2020 ועד ליום 17.12.2020.

הנאשם יתיצב לריצויו מאסרו בבית מעצר קישון ביום 1.3.2023, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבישותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאשם לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם עם ענף אבחון ומיוון של שירות בתי הסוהר, טלפונים 77831077-074-074-7831078. וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס בראשימת הציוד הראשוני שניתן להביא עמו בעת התאזרחות.

תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני בהם נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילה ריצוי העונש.

- **שמונה עשר (18) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירה המתה מסוג פשוט.**
 - **עשרה (10) חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא עבר עבירה של נהייה בזמן פסילה, גרים מות ברשלנות, עבירת נהייה בשכורות.**
 - **חמש עשרה (15) שנות פסילה מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, אשר ימננו מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו ויבאו במצטבר לכל פסילה אחרת אותה הוא מריצה.**
- חישוב הפסילה** יעשה על ידי משרד הרישוי בשם לב להלכה הנוהגת.

בנוספ, יופעל בחופף עונש הפסילה על תנאי בן שלושה (3) חודשים שהוות על הנאשם בגזר דין של בית משפט השלום לתעבורה לעיל.

- **פיצוי לרעיה המנוח בסך של 40,000 ₪, אשר ישולם בעשרים (20) תשלום חודשיים שווים, החל מיום 1.4.2023, ואחר כך ביום הראשון בכל חודש.**

בהתחשב בסכום הפיצוי שנקבע לעיל, ובשים לב לאופי פציעתם של שני הנפגעים הנוספים בתאונת, לא מצאתי להשתת על הנאשם פיצוי נוסף. אף לא מצאתי לגוזר עליו קנס, כפי עיתרת המאשימה.

אשר לאופן תשלום סכום הפיצוי שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביתת קנסות, אגרות והוצאות בראשות האכיפה והגביה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום גזר הדין לחשבון המרכז לגביתת קנסות, אגרות והוצאות בראשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי -** באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה, או www.eca.gov.il.

- **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.**
 - **בזמן סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).**
- טרם סיום, אפנה את תשומת לב שלטונות שירות בתי הסוהר לאמור בסעיף 14 לעיל, בדבר המלצה לשירות המבחן כי הנאשם ישולב בכלא בו יכול להמשיך את הטיפול בתחום ההתמכזיות.
- זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.**
- ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, במעמד הצדדים.